

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An diuina natura debeat dici caro facta. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Quid de hoc tenendum sit.

Nos autem omnis mendacii, & cōtradictionis notamā sacris paginis secludere cupientes, orthodoxis patrib⁹ atq; catholicis doctoribus nulla prauę intelligentiæ suspicione notatis, consentimus dicentes, & personam filii assumpsisse naturā humanam & naturam diuinam humanæ naturæ in filio vnitam, eamq; sibi vnisse vel assumpsisse Vnde & vere incarnata dicitur. Quod vero dicitur solus filius formam serui accepisse, per hoc nō excluditur diuina natura ab acceptance seruilis formæ: sed aliæ duæ personæ, pater scil. & spir. S. Item & illud aliud, scil. Id quod est proprium filii, non quod commune est Trinitati, hominē accepit, sic oportet intelligi, i. proprie in hypostasi filii non in trib⁹ communiter personis, diuina natura humanam naturam sibi vniuit. Qui sensus ex verbis Ioannis Damascen. confirmatur, qui totam diuinam naturam in vnam hypostasim incarnatam esse euidenter asserit dicēs, In humanatione Dei verbi aim⁹ omnē, & perfectam naturam deitatis in vna ei⁹ hypostaseon incarnatam esse, i. vnitam humanæ naturæ, & non partem parti. Omni enim humanæ naturæ aimus esse vnitam omnem deitatis naturam vel substantiam. Item, Eadē est natura in singula hypostaseon, i. personarū, & quando dicim⁹ naturā verbi incarnatam esse, secundū beatos, scil. secundū Athanasium, & Cyrillum, deitatem dicimus esse vnitam carni, & vnam naturam Dei verbi incarnatam confitemur. Verbum autem & quod commune est substantiæ possidet, & quod proprietatis est habēs hypostaseos, i. personæ. Et ex his manifeste ostenditur, quod natura diuina incarnata est. Vnde & eadem vere dicitur suscepisse humanam naturam.

An diuina natura debeat dici caro facta.

Sed quæritur, vtrū eadē diuina natura debeat dici

*Dam. in li.
de ortho. fi-
de. 3. c. 6. ad
medium.*

*Dam. Li. 6.
c. eisdem pau-
lo inferius.*

dici caro facta, sicut verbum dicitur caro factum. Si enim idem est incarnari quod est carnem fieri, videri potest ita debere dici, quod sit caro facta sicut dicitur incarnata. Ad quod dicimus, quia si illud dictum in sacra scriptura reperiretur, ex eadem intelligentia acciperetur, quia cum dicitur incarnata. Sed quia illud auctoritas subtrahit, atque locutionis modus nimiam videretur facere expressionem, si natura diuina diceretur caro facta, melius filere hoc puto vel negare, quam temere asserere: ne si illud dicatur, conuertibilitas naturæ in naturam significari putetur. Ex præmissis indubitabiliter constat quod persona verbi siue natura diuina hominis naturam scilicet carnem & animam assumpsit, sed non personam hominis accepit, quare non dicitur facta homo vel esse homo, sicut verbum Dei? Ad quod dici potest, quod Dei filius dicitur factus homo vel esse homo, non solum quia hominem assumpsit, sed quia ipsum in vnitatem, & singularitatem sui & personæ accepit. Natura autem diuina hominem quidem accepit, id est hominis formam sibi vniuit, sed non in singularitatem & vnitatem sui. Seruata. n. proprietate ac diuersitate duarum naturarum, personæ singularitas extitit. Ideoque non sic dicitur diuina natura esse homo vel facta homo sicut Dei filius. Quidam tamen indifferenter vtrumque concedunt.

Iuan. 1. b.

Responsio

Responsio.

Quare non accepit personam hominis cum hominem accepit?

D

Ideo vero non personam hominis assumpsit, quia caro illa, & anima illa non erant vnita in vnâ personam, quam assumpserit: quia non ex illa constabat persona, quando illis vnitum verbum est. Nam sibi inuicem vnita sunt simul cum verbo. Altera tamen vnione inuicem vnita sunt illa duo, scilicet anima & caro: alia vnione verbo vnita sunt. Quia alia est vnio anime illius ad carnem, & alia est vnio verbi ad animam illam & ad carnem. Non est accepit verbum Dei